

ЛІ ЦЗЮЛУНЬ

СТ (кер. Ковтун В.І.). Сюжетно-тематична композиція «Клітка стандартів»

АНОТАЦІЯ

Дипломний проект створений у форматі триптиху, де дві бічні панелі – зображення, а центральна частина навмисно залишена порожньою. Ця візуальна «порожнеча» відіграє ключову роль у задумі художника, провокуючи глядача подумки поєднати лівий і правий фрагменти, водночас усвідомлюючи неможливість гармонійного злиття через ідеологічну або психологічну розірваність.

Композиція роботи розгортається зліва направо – шлях, яким спрямовується погляд глядача. Ліва частина – експресивна, насичена червоними і вохристими тонами, з пуантилістичною технікою мазка, передає стан бунту, протесту, тілесної та емоційної розкнутості. Фігури динамічні, деформовані рухом, що нагадує театральну або хореографічну дію. Це втілюється як зона неспокою, бунту проти соціальних стандартів.

Права частина – полярна. Вона вирішена у спокійній гамі холодних блакитно-сірих відтінків, з лесувальною технікою письма, що створює атмосферу приглушеності й дисципліни. Фігури зафіксовані в застиглій позі, ніби відтворюючи канонічну сцену, подібну до фрагменту фрески Мікеланджело «Створення Адама». Цей візуальний перегук надає картині алюзію на класичну ідею трансляції стандарту – від «ідеалу» до «учня».

Центральна біла панель не просто відсутня – вона втілює ідею відсутності: неможливості поєднати дві крайнощі – хаотичну свободу й структуровану покору – в єдиний цілісний світогляд. Це метафора «клітки стандартів», в яку сучасна людина намагається втиснути себе, гублячи індивідуальність.

ABSTRACT

The graduation project is created in the format of a triptych, where two side panels are images, and the central part is deliberately left empty. This visual 'emptiness' plays a key role in the artist's intention, provoking the viewer to mentally combine the left and right fragments, while realising the impossibility of a harmonious merger due to ideological or psychological separation.

The composition of the work unfolds from left to right - the way the viewer's eye is directed. The left part is expressive, saturated with red and ochre tones, with a pointillistic brushstroke technique, conveying a state of rebellion, protest, bodily and emotional emancipation. The figures are dynamic, deformed by movement, reminiscent of a theatrical or choreographic action. This is embodied as a zone of unrest, a rebellion against social standards.

The right side is polar. It is designed in a calm range of cold blue and grey shades, with a glaze technique that creates an atmosphere of subdued discipline. The figures are captured in a frozen pose, as if recreating a canonical scene similar to a fragment of Michelangelo's fresco *The Creation of Adam*. This visual resonance gives the painting an allusion to the classical idea of the transmission of the standard - from the 'ideal' to the 'disciple'.

The central white panel is not just absent, it embodies the idea of absence: the impossibility of combining two extremes - chaotic freedom and structured obedience - into a single coherent worldview. It is a metaphor for the 'cage of standards' into which modern man tries to squeeze himself, losing his individuality.